

Consulta sobre la continuïtat de la lluita durant el tercer trimestre

Document de presentació, proposta de formulari i guia per facilitar el debat a les assemblees

Objectiu del document

Posar a disposició dels centres un text clar per presentar la consulta, una proposta ordenada de preguntes i una guia breu per debatre col·lectivament la continuïtat de la lluita, el model de vaga i les prioritats de negociació del tercer trimestre.

1. Text de presentació de la consulta

L'opinió del personal educatiu és fonamental per decidir els propers passos del conflicte. Després de les darreres reunions, **el Govern continua sense reobrir una negociació real amb la majoria sindical** i manté la defensa d'un acord insuficient, rebutjat per una part molt important del col·lectiu.

Per això cal escoltar de nou el conjunt del personal educatiu i decidir com continuem la lluita aquest tercer trimestre per aconseguir una veritable inversió en educació pública i millores reals en salaris, recursos per a una educació inclusiva i de qualitat, reducció de ràtios, menys burocràcia i millors condicions laborals. En aquest sentit, USTEC·STEs (IAC), CGT i Intersindical, donem suport a aquesta consulta al col·lectiu.

Us convidem a debatre-ho col·lectivament a l'assemblea de centre, a les assemblees de zona, al claustre o en qualsevol espai compartit amb companys i companyes, i a respondre individualment el formulari anònim rebut al correu corporatiu XTEC.

Només amb organització, participació i una estratègia sostinguda podrem obligar el Departament a rectificar, reobrir la negociació i fer un salt real en drets laborals i qualitat educativa.

Idea força:

La consulta no és només una recollida d'opinions: és una eina per ordenar el debat, enfortir l'organització als centres i decidir amb més força i més legitimitat els propers passos del conflicte.

2. Què es consulta exactament

- El compromís del col·lectiu amb la continuïtat de la lluita durant el tercer trimestre.
- La capacitat real de sostenir nous dies de vaga fins a final de curs.
- Quin model de vaga es considera més viable i més efectiu en l'actual moment del conflicte.

La consulta ha de servir per perfilar una estratègia realista però ambiciosa: prou forta per fer pressió al Govern i prou sostinguda per no desgastar inútilment el col·lectiu.

3. Com participar

1. Debatre la situació al centre, al claustre o a l'assemblea, compartint arguments, dubtes i propostes.

2. Respondre individualment el formulari, de manera anònima, a través del formulari rebut al correu corporatiu XTEC.

3. Fer retorn dels principals elements del debat de centre als espais sindicals i assemblearis del territori.

És important combinar les dues dimensions: debat col·lectiu per elevar el nivell de discussió i resposta individual per mesurar de manera àmplia i democràtica la disposició real del personal educatiu.

4. Proposta de formulari

Bloc A. Continuitat de la lluita

1. Estàs disposada a continuar la lluita aquest tercer trimestre?

- Sí, faré vaga.
- No faré vaga.

2. Quants dies de vaga estaries en disposició de fer fins a final de curs?

- Cap
- 1–2 dies
- 3–4 dies
- 5–6 dies
- 7–8 dies
- 9–10 dies
- Més de 10 dies

Bloc B. Model de vaga

3. Quins models de vaga estàs en disposició a fer i consideres més efectius ara mateix? (Pots marcar més d'una opció)

- Model de vagues de març: 4 vagues territorialitzades + 1 vaga de tot Catalunya en una setmana.
- Model semblant al de març, però ampliant el nombre de dies i repartint-los en més d'una setmana.
- Vaga indefinida per territoris, donant cobertura legal de vaga a tot el col·lectiu però repartint la participació per serveis territorials i situant alguns dies clau per a tot Catalunya.
- Vaga indefinida completa.

4. Ordena segons la teva preferència els models de vaga anteriors.

5. Marc polític per orientar el debat

Després de les vagues de març, el Govern continua resistint-se a reobrir una negociació real amb la majoria sindical i amb el gruix del col·lectiu mobilitzat. El conflicte continua obert i, si volem arrencar millores de debò, cal mantenir i reforçar la pressió.

L'objectiu immediat és reobrir la negociació i superar els límits d'un acord insuficient abans de final de curs. Això vol dir exigir alhora mesures de recorregut llarg —més inversió, reversió de la crisi educativa i blindatge salarial— i millores tangibles des d'ara en salaris, ràtios, recursos, inclusiva i desburocratització.

La vaga és una eina central, però no és l'única. Ha d'anar combinada amb accions als centres, visibilització pública del conflicte, pressió política i mediàtica, i organització sostinguda a cada territori.

6. Models de vaga: lectura comparada per al debat

Model	Punts forts	Límits o riscos
Vagues puntuals en format semblant al març	Són comprensibles, conegudes pel col·lectiu i relativament fàcils d'organitzar. Permeten mantenir la iniciativa i visualitzar força a curt termini.	Poden no suposar un salt qualitatiu suficient en la pressió sobre el Govern. Si no són decisives, poden obligar a reobrir el mateix debat poques setmanes després.
Mateix esquema, però amb més dies i repartit en més d'una setmana	Incrementa la pressió respecte al model anterior i permet allargar el conflicte sense entrar directament en una indefinida.	Continua tenint un sostre polític i organitzatiu. Pot desgastar sense garantir el canvi de posició del Govern.
Vaga indefinida per territoris	Busca combinar continuïtat, pressió i sostenibilitat econòmica. Pot afectar moments sensibles del final de curs i repartir millor l'esforç.	Exigeix molta coordinació, una estructura sòlida i un relat molt clar. Sense organització forta pot generar confusió o desigualtats en la participació.
Vaga indefinida completa	És el model de màxima pressió i el que fa més visible el conflicte en menys temps.	És també el model més difícil de sostenir econòmicament i organitzativament. Sense una base molt preparada, pot ser inviable o poc durador.

La discussió no hauria de plantejar-se com una tria abstracta entre models ideals, sinó com una decisió política i organitzativa sobre quin format pot desgastar més el Govern amb el menor desgast possible del col·lectiu.

7. Guia per facilitar un debat a les assemblees

7.1. Objectiu de l'assemblea

Arribar a una conversa útil i ordenada sobre tres qüestions: si hi ha disposició real a mantenir la lluita, quin model de vaga és més viable i efectiu, i quines prioritats de negociació han d'encapçalar el conflicte.

7.2. Proposta de desenvolupament (30–45 minuts)

Temps	Contingut
5 min	Presentació breu de la situació i de l'objectiu de la consulta.
10 min	Primera ronda: grau de disposició a continuar la lluita i percepció del moment estratègic.
10–15 min	Debat sobre models de vaga: quin és més útil, més sostenible i més pressionador.
5–10 min	Debat sobre prioritats de negociació: què ha d'anar al centre de les reivindicacions.
5 min	Tancament: recordatori de respondre individualment el formulari i, si es vol, acord de retorn sintètic del centre.

7.3. Preguntes per dinamitzar el debat

- Quants dies de vaga pot sostenir realment el nostre centre o entorn immediat?
- Ens convé tornar a un format de vagues puntuals o cal preparar un salt qualitatiu?
- És preferible concentrar la pressió en moments sensibles del final de curs (avaluacions, PAU...) o convocar quan abans millor les noves vagues?
- Com es pot combinar la vaga amb altres accions perquè el conflicte guanyi suport i visibilitat?
- Quines reivindicacions han de ser innegociables en una eventual reobertura de la negociació?

7.4. Criteris útils per valorar cada model de vaga

- Capacitat real de participació: quanta gent hi podria sostenir l'esforç?
- Impacte mediàtic: quin model obliga més el Govern a moure fitxa? És suficient per sí sola?
- Sostenibilitat econòmica: quin cost comporta i durant quant temps es podria mantenir?
- Claredat organitzativa: és fàcil d'entendre, explicar i coordinar?
- Capacitat d'escalada: permet continuar si el Govern no rectifica?
- Relació amb altres accions: es pot reforçar amb tancades, concentracions, manifestacions o pressió parlamentària?

7.5. Recomanacions de funcionament

- Evitar debats accelerats o purament reactius. L'objectiu és sortir amb més claredat, no només amb més pressa.
- Intentar diferenciar entre preferència personal i criteri estratègic general: què m'agradaria fer i què crec que avui pot ser més útil per al conjunt del col·lectiu.

- No reduir el debat a una sola data o una sola idea de vaga: el que cal decidir és una orientació estratègica.
- Acabar sempre amb un recordatori clar: el debat col·lectiu és important, però la resposta individual al formulari és imprescindible.

8. Accions complementàries que poden reforçar el cicle de mobilitzacions

- Accions als centres per visibilitzar mancances del sistema i deixar de normalitzar tasques no reconegudes. ([Enllaç amb accions de resistència](#))
- Concentracions, tancades, manifestacions i altres mobilitzacions territorials sostingudes.
- Pressió política i mediàtica davant grups parlamentaris, governs locals, entitats i opinió pública.
- Treball conjunt amb famílies i comunitat educativa per explicar el sentit de la lluita i ampliar suports.

9. Tancament

El repte d'aquest tercer trimestre no és només decidir si hi haurà més vaga, sinó definir una orientació de lluita que permeti acumular força, sostenir-la i transformar-la en millores concretes.

Escollir el col·lectiu, debatre als centres i ordenar democràticament les opcions disponibles és la millor manera d'afrontar aquest moment amb intel·ligència, legitimitat i capacitat real de pressió.